

Näringsdepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

Yttrande över betänkandet *Entreprenörskap i det tjugoförsta århundradet* (SOU 2016:72)

Regeringskansliet (Näringsdepartementet) har anmodat Umeå universitet (UmU) att yttra sig över betänkandet *Entreprenörskap i det tjugoförsta århundradet* (SOU 2016:72). Detta yttrande har fastställts av rektor efter hörande av universitetsledning och fakultetsledningar.

Inledningsvis vill universitetet kommentera utredningens perspektiv på de i sig okontroversiella begreppen *entreprenörskap*, *innovation*, *uppfinnare* och *vetenskaplig upptäckt*. Vi ställer oss tveksamma till det valda perspektivet samt dess tillämpning i utredningen i relation till högre utbildning. Lärosäten som bedriver högre utbildning har ett samhällsuppdrag. Detta uppdrag bygger på diversitet, bredd och fri forskning. Det är väsentligt att den nyfikenhetsdrivna grundforskningen i framtiden har ett utrymme som ger oss en förmåga att möta morgondagens utmaningar. Utredningen har inte i tillräcklig utsträckning beaktat de många uppgifter som universitet och högskolor har vid sidan om att bidra till innovation och entreprenörskap, exempelvis grundforskning och vetenskaplig anknytning av grundutbildning. Fokus för UmU:s synpunkter enligt nedan ligger framför allt på kapitel 5 *Kunskapsuppbyggnad, entreprenörskap och innovation*, men yttrandet följer enligt önskemål, utredningens disposition.

Sammanfattningsvis avstyrker Umeå universitet betänkandet och framhåller i huvudsak följande:

- Universitetet ställer sig mycket negativ till en ökad konkurrensutsättning av basanslaget. Utifrån en rekryteringssynpunkt är just förekomsten av fria, fasta anslag väsentliga för svenska universitets attraktivitet gentemot internationella forskare. Universitetet vänder sig även mot förslaget om ökad specialisering mellan universiteten. Bredduniversitet och spetsuniversitet är inte substitut, snarare komplement, till varandra.
- Det finns risk för att en reform där bibliometriska data följer forskaren, kan leda till icke avsedda effekter när det gäller rekrytering av spetsforskare, till exempel en olycklig konkurrens mellan lärosäten och en omfördelning av forskningsresurser som inte har sin grund i lärosätenas samlade forskningsmiljöer. Det kan också leda till att vikten av enskilda CV:n överskuggar det långsiktiga arbetet för att bygga kreativa miljöer vid lärosäten.
- Villkoren för bidrag från de nationella forskningsfinansiärerna måste betona vikten av den fria publiceringen av forskningsresultat för att förstärka förtroendet för forskningens oberoende.
- Universitetet ställer sig mycket negativ till en lösning där varje lärosäte kan skapa egna policyer för de intellektuella rättigheterna. Det är också ett orimligt krav att det akademiska innovationsstödsystemet generellt skulle kunna öppnas för flera utan en rejäl resursförstärkning.

- Universitetet noterar med viss förvåning att utredningen lämnat förslag på ledarskapsfrågor inom akademien. Vi menar dock att en satsning på att stärka ledarskapet inom akademien är av godo, däremot ser vi det inte som givet att den kollegiala modellen i sig för med sig svagare ledare. Att tona ner kollegiets beslutsfunktioner skulle knappast heller göra svenska lärosäten mer attraktiva för internationella toppforskare. Snarare skulle det få en motsatt effekt.

Bakgrund

I februari 2015 beslutade regeringen att tillsätta professor Pontus Braunerhjelm som särskild utredare med uppdrag att identifiera hinder och möjligheter, samt lämna förslag på åtgärder, för att förbättra och utveckla innovations- och entreprenörskapsklimatet i Sverige i utredningen *Utveckling av innovations- och entreprenörskapsklimatet i Sverige*.

Uppdraget för utredningen har varit brett och omfattat alla relevanta policyområden utom skatter. I direktivet specificerades tematiska områden som särskilt skulle analyseras. Dessa var: ramvillkorens påverkan på entreprenörskap, innovation och omställningsförmåga; företagsrekonstruktion och förutsättningar för en andra chans; samordning och effektivisering av det innovations- och företagsfrämjande stödet; rörlighet, ökad samverkan och ökat nyttiggörande av forskningsresultat samt förmågan att möta samhällsutmaningar.

1. Det svenska innovations- och entreprenörskapsklimatet

UmU är enigt med betänkandet att ett entreprenörs- och innovationspolitiskt ramverk bör vila på en globalt konkurrenskraftig forskning och utbildning samt mekanismer som möjliggör att kunskapen kan användas och spridas, *bland annat* genom att starta företag och testa idéer på marknaden. Universitetet instämmer också i att främjandesystemet generellt ska vara så upplagt att det *bidrar* till ett framgångsrikt entreprenörskap, livskraftiga företag och genomgripande innovationer. Det finns givetvis en stark koppling mellan denna utredning och regeringens forskningsproposition (Prop. 2016/17:50) där exempelvis fördjupade studier föreslås, bland annat: "En mer systematisk utvärdering av de samlade insatserna för främjande av innovation och näringsliv är en förutsättning för att kunna öka effektiviteten i denna del av forskning och utveckling." (sid 122).

2. Värld i förändring – hur väl anpassade är de svenska ramvillkoren?

Vid ett eventuellt inrättande av en Entreprenörsombudsman (EO) är vår uppfattning att akademien ska vara representerad i styrelsen som utredningen föreslår. Däremot är vi tveksamma till att inrätta en ny myndighet för detta eller ett specifikt organ för omvärldsbevakning som föreslås i avsnitt 2.4.7. Det bör räcka med tydligare direktiv till befintliga myndigheter som berörs (exempelvis Tillväxtverket och Vinnova), gärna i kombination med en internetbaserad portal som koncentrerar relevant information. Befintliga myndigheter kan också ges ett utökat uppdrag för omvärldsbevakning. Sammantaget bör detta vara en mer kostnadseffektiv lösning som dessutom sannolikt skulle ge positiva synergieffekter inom berörda myndigheter.

3. Hur kan livskraftiga företag i ekonomisk kris ges en andra chans?

Universitetet stödjer utredningens förslag att vidare utreda det skatterättsliga företrädaransvaret eftersom det är viktigt att kunna rekrytera externa styrelsemedlemmar till nystartade och/eller mindre företag. Speciellt gäller det i företag med högt kunskapsinnehåll, vilket ofta är fallet med företag som är spinn-offs från lärosäten.

4. Samhällsutmaningar måste mötas med entreprenörskap och innovation

Det råder ingen tvekan om att Sverige och världen står mitt i och inför stora samhällsutmaningar, både de som nämns i utredningen och andra. Vi har förståelse för att politiken vill styra delar av forskningen mot de stora samhällsutmaningarna vi står inför – miljö, klimat, energi, hälsa, skola, integration, demokrati med mera. Det finns givetvis skäl att koncentrera resurser till för Sverige viktiga områden och/eller områden där vi har komparativa fördelar. Men detta kan åstadkommas genom att styra anslagsmedel till sådana områden, exempelvis genom att inrätta långsiktiga forskningsprogram som nu föreslås i forskningspropositionen som presenterades den 28 november. Vi är övertygade om att en sådan modell kommer att locka forskare till dessa viktiga områden. För att dessa satsningar ska bli framgångsrika på både kort och lång sikt är det dock avgörande att väsentliga medel fortfarande avsätts till grundforskning i ett brett perspektiv, eftersom vi idag inte vet hur världen ser ut imorgon. Det är alltså väsentligt att nyfikenhetsdriven grundforskning har ett utrymme som ger oss en förmåga att även möta morgondagens utmaningar. Det är också mycket viktigt att säkra möjligheterna att över tid revidera prioriteringar, som anges i avsnitt 4.5.7.

UmU ser positivt på de konkreta förslagen under avsnitt 4.2 gällande regionala testbäddar och att integritetsskyddet bevaras i samband med analyser av registerdata. Trots redovisade exempel är utredningen enligt vår mening inte tillräckligt djupgående för att det ska gå att bedöma möjligheten att i högre utsträckning än idag bygga anslagen till hälso- och sjukvården på prestation.

Universitetet ställer sig också bakom förslaget att utveckla och förstärka internationella samarbeten för att möta samhällsutmaningar. Över huvud taget är kunskaps- och kompetensförsörjning avgörande frågor för att Sverige ska klara av att möta utvecklingen och förstärka näringslivets konkurrenskraft.

5. Kunskapsuppbyggnad, entreprenörskap och innovation

Som vi inledningsvis nämnt anser vi att förslagen i remissen ur ett akademiskt perspektiv har ett alltför stort fokus på entreprenörskap och kommersialisering av forskningsresultat. Akademin har ett antal ansvarsområden av vilka samverkan och stärkt konkurrenskraft för svenskt näringsliv i förlängningen är ett resultat av universitets kärnuppgifter utbildning och forskning. Vi tror att detta är en återspeglning av en bristande förståelse för vad som ligger till grund för de verkligt stora genombrotten i forskning – nyfikenhetsdriven grundforskning. I ett mycket kortsiktigt perspektiv är det möjligt att denna obalans skulle kunna få vissa positiva effekter, men långsiktigt skulle den kunna bli förödande. Universitetet kan inte i så stor grad fokusera på näringslivets och samhällets nuvarande behov utan måste framför allt ha ett mer långsiktigt framtidsperspektiv. Naturligtvis anser vi att det är av mycket stor vikt att akademien samverkar med det omgivande samhället på många olika sätt, det vår kritik gäller är den obalans vi ser i utredningen.

5.3 Svensk FoU i internationell jämförelse

Vi är eniga med utredningen om att goda generella villkor för forskning behöver kompletteras med tillgång på relevant kompetens och kreativa mötesplatser för olika typer av aktörer. Däremot är det viktigt att se skillnaderna mellan den forskning och utveckling (FoU) som företag bedriver och den forskning som bedrivs vid lärosäten. För företagen är vanligtvis målet tjänste-, process- eller produktutveckling att jämföra med akademins generella mål att publicera och nyttiggöra forskningsrön. Vi ser en risk med att den akademiska forskningen i alltför stor utsträckning styrs mot gränsen till att utgöra sådan utveckling i enskilda företag. Förutom att det inte är den akademiska forskningens primära roll, riskerar också reglerna för statligt stöd till enskilda företag

(statsstödsreglerna) att överskridas. I den akademiska forskningen finns också en direkt koppling till möjligheterna att driva forskningsbaserade program för universitetsstudenter. Det går inte att helt separera forskning från ett grundutbildningsuppdrag som i allmänhet är bredare definierat. Detta leder också till att vi vänder oss mot förslaget om ökad specialisering mellan universitet.

Bredduniversitet och spetsuniversitet är inte substitut, snarare komplement, till varandra.

Bredduniversitetet ger förutsättningar för forskningssamarbeten över discipliner och över fakulteter, samarbeten som i sig kan stimulera till en annan typ av innovationer och entreprenörsinitiativ än de som sker vid spetsuniversitetet.

5.6.1 Öka konkurrensutsättningen av universitets- och högskoleforskning

Utredningens slutsats kring att ökad konkurrensutsättning av basanslaget till universitet och högskolor leder till ökad (positiv) inverkan på forskningens kvalitet och relevans är enligt vår mening ogrundad. Resonemanget motiverar, enligt utredaren, förslaget att öka konkurrensutsättningen från 20 till 50 procent. Sverige har forskningsmässigt tappat mark internationellt (enligt både Vetenskapsrådet och Kungliga vetenskapsakademien), men att detta skulle bero på för låg konkurrensutsatt andel av basanslaget ter sig ogrundat. Gunnar Öquist och Mats Benner fann i sin rapport för Kungliga vetenskapsakademien att de främsta orsakerna till att svenska forskare tappar i citeringsstatistiken är att: "Svenska universitet har en alltför svag basfinansiering. Även våra mest välrenommerade professorer är beroende av externa finansiärer för att kunna bedriva sin forskning – ofta även för att täcka sin egen lön. Förmågan att dra in pengar väger idag tyngre än banbrytande idéer. Yngre forskare är i händerna på starka forskningsledare med förmåga att attrahera mycket pengar. Det har blivit viktigare för en framgångsrik forskarkarriär att ta rygg på rätt professor än att själv lägga fram nya djärva forskningsidéer."¹ Baserat på detta måste vi ställa oss frågan om inte *minskad* konkurrensutsättning av basanslaget är ett bättre förslag.

Vi ser också ökade basanslag, fria forskningsresurser, som en viktig komponent vid de internationella spetsrekryteringar som utredningen framhåller som viktiga för förstärkning av lärosätenas forsknings- och utbildningsinsatser. Utifrån en rekryteringssynpunkt är just förekomsten av fria, fasta anslag väsentliga för svenska universitets attraktivitet gentemot internationella forskare. Det betyder att vi motsätter oss förslaget att öka den konkurrensutsatta andelen av basanslagen och ser snarare att basanslagen totalt bör öka, och öka i den icke konkurrensutsatta delen.

I utredningen föreslås att medelstilledningen till lärosätena baserad på kvalitetskriterier bör kompletteras med en kollegial panelgranskning som förslagsvis ska genomföras vart 5-8 år. UmU är kritisk till en sådan modell som både kommer att vara mycket dyr och arbetstidskrävande. En fråga är också hur objektiva sådana granskningar kommer att kunna vara, speciellt eftersom delar av underlaget ska bygga på en så kallad självvärdering utifrån indikatorer och dokument som lärosätet själv valt ut.

När det gäller bibliometrin och utredningens förslag om att detta bör följa forskaren, så är det en mer komplex fråga än vad utredningen visar. Det lärosäte som varit värd, tillhandahållare av infrastruktur och stöd samt möjligen också finansiering, är nog intresserat av att publikationerna tillgodoräknas där. Samtidigt ser vi också hur det nya värdunderlaget intressen kan gynnas av att bibliometriska

---

¹ <http://www.tidningencurie.se/nyheter/2012/12/10/svensk-forskning-tappar-forsprang/>

data följer forskaren. Det finns risk för att en sådan reform kan leda till icke avsedda effekter när det gäller rekrytering av spetsforskare, till exempel en olycklig konkurrens mellan lärosäten och en omfördelning av forskningsresurser som inte har sin grund i lärosätenas samlade forskningsmiljöer. Det skulle leda till att lärosäten kan börja "köpa" sig meriter som de tidigare inte bidragit till. Den omfördelning av forskningsmedel som sker i England som en följd av ett sådant system måste ses som ett skräckexempel på hur enskilda CV:n överskuggar det långsiktiga arbetet för att bygga kreativa miljöer vid lärosäten. Enligt vår mening är det i slutändan inte forskarens publiceringar som avgör effekten av en rekrytering, utan snarare hur denne forskare interagerar med sin omgivning. Vi ser forskning som ett lagarbete, snarare än en individcentrerad syssla. Akademiska discipliner har även olika traditioner gällande var och hur man publicerar sig. Skall bibliometrins roll omviktas riskerar det att snedvrider forskningen, eftersom skilda vetenskapsområden har olika möjligheter att söka och erhålla externa medel. Den särskilda viktningen som föreslås för att ta hänsyn till aspekten externa medel menar vi inte kan motverka detta utan förslaget riskerar att slå både hårt och snett mellan akademiska discipliner. Som det framställs i utredningen räknas exempelvis inte samverkan genom att arbeta med kompetenshöjningar inom skolan eller att samverka genom pedagogik för att lära ut svenska som andraspråk till nyanlända in i medel från näringslivet. Utredningen slår fast att någon form av viktning mellan discipliner sannolikt blir nödvändig. Om förslaget ska genomföras ser vi detta som en absolut förutsättning, men framför allt bör samma hänsyn tas till all typ av extern finansiering. De förslag på samverkansmått som utredningen ger (sid. 223) belyser också tydligt den inbyggda problematiken mellan olika discipliner och det fokus som tenderar att ligga på dagens problem och utmaningar.

Även om UmU ställer sig positivt till olika former av samverkan med det omgivande samhället är det i sammanhanget också viktigt att förtroendet för forskningens frihet och oberoende upprätthålls. Desto mer ekonomiskt beroende högskolornas forskning blir av att forskningssamarbeten upparbetas med industri/näringsliv, desto större är risken för att allmänhetens förtroende för forskningens oberoende skadas. Villkoren för bidrag från de nationella forskningsfinansiärerna måste betona vikten av den fria publiceringen av forskningsresultat för att förstärka förtroendet för forskningens oberoende.

Vidare kan man ställa sig frågan om vilka incitament näringslivet har av att investera storskaligt i forskningsprojekt med hög risk. Framgångsrik forskning tar tid, något som kan stå i konflikt med näringslivets önskan om mer direkt avkastning på investerat kapital. Vi menar att vare sig näringslivet eller forskningen är intresserade av att universitetens verksamhet är direkt kopplad till kortsiktiga avkastningskrav, eller att universiteten blir ett substitut för företags forsknings- och utvecklingsavdelningar. Har ett enskilt företag ett stort intresse av att involvera akademien finns redan idag förutsättningar för det. Vi menar också att ett av näringslivets viktigaste önskemål är att universiteten levererar väl utbildade studenter, snarare än nya produktidéer.

5.6.2 Ställ krav på ledarskapet inom akademien

I detta avsnitt tycker vi oss se en tendens att betrakta akademien som ett industriföretag och en oförståelse för akademins natur. Generellt sett är det oklart på vilken nivå ledarskapet analyseras i utredningen. Vi menar att en satsning på att stärka ledarskapet är av godo, däremot ser vi det inte som givet att den kollegiala modellen per se för med sig svagare ledare. Att förstå miljön och processerna är i många fall en styrka för ledare hämtade från kärnverksamheten. Att tona ner kollegiets beslutsfunktioner skulle knappast göra svenska lärosäten mer attraktiva för internationella toppforskare. Vi konstaterar att kollegiet snarare är mer betydelsefullt på högt rankade amerikanska universitet än det är i Sverige. Exempelvis på Stanford är kollegiet betydligt mer involverat i

strategiska beslut än på svenska universitet. Också Gunnar Öquist och Mats Benner föreslår i ovan nämnda rapport² för Kungliga Vetenskapsakademien bland annat följande åtgärder:

- Betona särskilt betydelsen av ett akademiskt ledarskap präglad av hög akademisk legitimitet och djärva visioner vid val av ledare på olika nivåer.
- Tillämpa ett transparent och ansvarigt styrsystem där externt dominerade styrelser hanterar ramvillkoren medan akademiska senater fungerar som beslutsföra för inomakademiska angelägenheter.

Vad är det som säger att frågan om att utveckla strategisk forskningskompetens och excellens inte hänger ihop med de ökade kraven på medfinansiering av externa medel, ökad konkurrensutsättning av basanslag eller anslagsökningar till lärosätena som inte är i närheten av lönekostnadernas utveckling?

5.6.3 Konsolidera forskningsfinansieringen

UmU avvisar förslaget om att konsolidera forskningsfinansieringen, trots att det eventuellt kan medföra synergivinster. Det är bra att det finns en diversifierad portfölj att söka forskningsmedel från. Vi kan inte utesluta att konsolidering leder till strömlinjeformning och färre beforskade frågeställningar från ett mer begränsat fält av vetenskapliga områden. Entreprenörskapsteori visar med tydlighet att det är mycket svårt att peka ut vilka idéer som kommer att fungera innan de har prövats.

5.6.4 Stöd rekrytering av internationellt ledande forskare

UmU är tveksamt till vilka avtryck i form av samarbeten med svenskt näringsliv, innovationer eller avknoppningsföretag i landet som denna satsning gjort eller kommer att göra. En noggrann utredning rörande Vetenskapsrådets genomförda satsning på internationella toppforskare måste göras innan något liknande förslag aktualiseras igen. Möjligen skulle medel av detta slag kunna göra större nytta om de istället lades på forskare i skiktet just under denna nivå. Jämför också bibliometridiskussionen under avsnitt 5.6.1 ovan.

5.7.3 Ge svenska universitet och högskolor ett uppdrag om vidareutbildning och löpande kompetensutveckling för högtbildade

UmU anser att förslaget om kompetensutbildningsinsatser av högskoleutbildade om 2 till 16 veckor vart femte år är orealistiskt och skulle kräva en i det närmaste total omläggning av universitets och högskolors utbildningsstruktur som den ser ut idag. Vi anser att kompetensutveckling och livslångt lärande är av mycket stor vikt men måste vara behovsstyrt och inte påkallat per se.

5.8.1 Bredda samverkan kring samhällsutmaningar

Problematiserandet av att möta samhällsutmaningar är högst aktuellt även för akademien. Här menar vi att man naturligt skulle kunna samverka för att hitta nya metoder, frågeställningar, perspektiv etc. för att angripa dessa frågor. En stor del av att möta samhällsutmaningar tangerar det sociala entreprenörskapet och här kan det ses som naturligt att akademien är en medpart genom bidrag från forskning, främst inom humaniora och samhällsvetenskap. Det är olyckligt att

---

² Fostering breakthrough research: a comparative study, Kungl. Vetenskapsakademien, 2012, sidan 13.

entreprenörskapsbegreppet här till största del tenderar att handla om innovation vilket inte är den självklara utkomsten för stora delar av akademins verksamheter.

5.8.2 Låt universiteten besluta om lärarundantaget

UmU ställer sig mycket negativ till en lösning där varje lärosäte kan skapa egna policyer för de intellektuella rättigheterna. En sådan ordning skulle skapa hinder som minskar mobiliteten mellan högskolorna. Vid kommersialisering av resultat skulle det vidare skapa behov av att utreda vilka policyer som gäller för de lärosäten som varit inblandade i framtagandet av resultatet och var de forskare varit etablerade som deltagit i framtagande av just det resultatet. En sådan lösning skulle även skapa behov av ökat administrativt stöd för att hantera resultaten vid respektive lärosäte. Det förekommer dock att forskare avskriver sig sina intellektuella rättigheter inom ett enskilt projekt eller inom en samverkansmiljö. Detta är alltså den enskilda forskaren fri att göra redan idag. Däremot skulle ett generellt krav på interna policyer för innovationsstödsystemets hantering av intellektuella rättigheter vid lärosätena underlätta innovationsstödsystemets funktion. Hur hanteras frågan för olika personalgrupper och doktorander, vad är det som gäller vid samverkan med andra svenska lärosäten eller med utländska universitet?

Att fördela medel till innovationskontoren på prestanda kan låta bra, om man vet vad prestanda är. Är det kvalitet eller kvantitet som ska premieras – är det bättre med 100 idéer in eller 5 bra idéer ut? Det är gott och väl att innovationskontoren föreslås samla in relevanta data på ett kostnadseffektivt sätt, dock ska detta göras – med begränsade resurser. De ”uppenbara kandidater” som utredningen föreslår är helt inriktade på kommersialisering, framför allt så kallad techtransfer. För att ta tillvara entreprenörskap och nyttiggörande inom alla vetenskapsområden är det viktigt att även andra vägar synliggörs. Vad gäller licensinkomster specifikt går det bra att ange antalet licenser som innovationsstödsystemet inklusive innovationskontoren bidragit till, däremot går det inte att begära att få se bolagens licensintäkter. Sammanfattningsvis kan sägas att det måste tydliggöras vad innovationskontoren ska utvärderas på men att alla ytterligare uppgifter kräver resurser.

5.8.3 Skapa förutsättningar för sekretesshantering

UmU instämmer i det uttryckta behovet av ett ökat sekretesskydd, det är en viktig pusselbit som måste på plats för ett effektivt främjandearbete vid lärosätena. Speciellt för att akademien ska uppfattas som en seriös samarbetspart internationellt.

Det är rimligt att innovationsstödsystemet kontaktas när man avser att kommersialisera forskningsresultat, då företrädesvis för att man kan få stöd och hjälp i processen. En sådan kontakt synliggör också innovationsstödet som dessutom får kännedom om idéerna. Anmälningssplikten är dock svår att förstå om lärarundantaget finns kvar. Det blir ytterligare en pålaga för den som står i begrepp att kommersialisera forskningsresultat.

5.8.4 Öka rörligheten mellan akademi, näringsliv och offentlig sektor genom ändrade meriteringsgrunder

Tanken att överbrygga avståndet mellan akademi och det omgivande samhället med nyttiggörande i fokus är sympatisk. Personrörlighet är ett kraftfullt medel för att göra just det. Det finns dock enligt vår mening inget i dagens system som hindrar oss från att ta den typen av hänsyn vid lönesättning och tillsättning av tjänster som förs fram i remissen. Däremot krävs sannolikt en kulturförändring vid lärosätena som kan stödjas med olika incitament. Här är det viktigt att vara medveten om att personrörligheten kan ha fler bevekelsegrunder än entreprenörskap och innovation. På samma vis

som vissa kompetenser premieras över andra i näringslivet har akademien sina kriterier som ligger till grund för tillsättningar. En relevant arbetslivserfarenhet utanför akademien kan inte likställas med sakkunnigprövade kompetenser för en akademisk karriär.

5.8.5 Skapa incitament för campus-baserade ”kluster”

Liksom i förra avsnittet är tanken att stimulera högskolor och universitet att aktivt involvera entreprenörer, företag och offentliga aktörer i olika former av samarbeten sympatisk. Pekuniära incitament för samverkan har givetvis en stark drivkraft. Om en andel av basmedlen ska fördelas på basis av tydliga samverkanskriterier måste de dock vara breda. Ett ekonomiskt incitament endast baserat på ”hårda” kriterier såsom framtagna innovationer, patent och/eller företagsetableringar riskerar att snedvrیدا forskningen på samma sätt som nämnts ovan under avsnitt 5.6.1. Tanken på campusbaserade ”kluster” till skillnad från exempelvis centrumbildningar där parter från det omgivande samhället ingår är något svår att förstå.

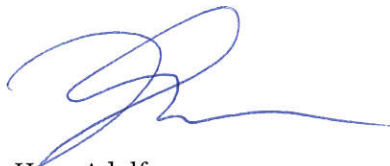
5.8.6 Öppna lärosätenas innovationsrådgivning i tidiga skeden för flera

Eftersom innovationsstödsystemet inte klarar av att ta tillvara hela universitetets potential med dagens resurser är detta närmast en akademisk fråga. Det är ett orimligt krav att det akademiska innovationsstödsystemet generellt skulle kunna öppnas för flera utan en rejäl resursförstärkning. I Umeå har frågan lösts på så sätt att delar av innovationsstödsystemet samägs med regionala och lokala aktörer. Nyckelorden är i dessa sammanhang kvalificerade idéer och tillräckliga resurser. Även här är det viktigt att ta hänsyn till reglerna för statsstöd.

6. Hur främja den entreprenöriella dynamiken?

UmU är enig med utredningen om att ett eventuellt samordningsarbete bör gälla alla nationella främjandeinsatser, oberoende av var det politiska ansvaret ligger eller vilken statlig aktör det gäller. Likaså är universitetet enligt utredningen om att det krävs grundfinansiering av en regional struktur som är tillräckligt stor för att genomföra nationella program och uppdrag på regional nivå.

Yttrandet har fastställts av rektor efter föredragning av Mats Falck, projektsamordnare vid Enheten för externa relationer. Respektive fakultet, Lärarhögskolan och studentkårerna har beretts möjlighet att lämna synpunkter. Ytterligare synpunkter har inkommit från Planeringsenheten. Samråd har skett med Chatarina Larson, universitetsjurist, Camilla Viklund, föreståndare för Innovationskontoret samt Agneta Marell, VD för Umeå universitet Holding AB.

Hans Adolfsson
Rektor